Bernardinus Senensis: Sermones de evangelio aeterno

[Basel: Johann Amerbach, not after 1489] Seite 56

tur. Fateor hic tedet esse exeamꝰ hinc ⁊ ad ꝓpositū redeamꝰ. non enī de vitijs loqui loco hoc ꝓpositū est. Tertio deū hoi ⁊ hoiem deo charitas vnit non solū illa ineffabili charitate qua natura nr̄a vnit̄ illi eterno verbo in vnitate ꝑsone: sed etiā illa de qua ait apl̄s j. Cor. vj. Qui adheret deo vnus spūs est. Profecto vnitas h̄ charitas ē qua hō s̄m cor dei totis votis supne ⁊ eterne volūtati ꝯformis vnit̄ deo glutino qđ non dissipat̄ ⁊ vinculo qđ non disrūpit̄. In his tñ que sic dico nemo me existimet cū illis sentire imo desipere qui charitatē semel habitā asserūt vltra ꝑdi non posse q̄re si ois q̄ habet charitatē ꝑseuerant̄ adheret frustra discipulos suos dominus Jo. xv. monuisset dicēs. Manete in dilectione mea. indubitant̄ ostēdēs charitatem sponte deleri posse non violent̄ auferri offert̄ oi aufert̄ nulli vt nullus nisi suo vicio illa careat est tamen charitas vinculū ꝑfectionis q̄ mēbra artissime sibiinuicē herētꝫ suo capiti ꝑ oēs iūcturas ꝯnectunt̄ in vnū corpꝰ in vno ꝑⁿcipio oium bonoꝝ vt fident̄ quilibet dicere valeat cū ps̄. Particeps ego sum oium timentiū te ⁊ custodientiū mādata tua De hoc eteni dictū putes Eccs̄. iiij. Funiculus triplex difficile rumpit̄. triplex nanqꝫ dr̄ quia vt p̄fatus sum triplicit̄ ligat. Triplicem funiculū describit apl̄s. j. Timoth. j. dicens Finis p̄cepti est charitas de corde puro ⁊ cōsciētia pura ⁊ recta seu bona ⁊ fide non ficta Solū purū est cor qđ ad crimia mādata perfluere nescit. nihil fedat̄ facilius corde mundanis exposito. hoc solū ꝯtinet charitas ne frustra pateat. tunc ꝯo fedat̄ cū in crimia labitur. Consciam ꝯo bonā habet ad oēs q̄ ꝓximi bonū vt suū diligit. Si q̄ minꝰ: ꝯuincit̄ nō h̄re illā que nō querit que sua sunt. Fides autem non ficta ea est que per dilectionēz in bonis oꝑibus exercetur alioq̄n non solūmodo fictam sed mortuā Jocobus dicere nō videret̄ seu verecet̄ Et vere iste funiculus difficile rumpit̄ q̄ paulus vinctꝰ ad Rhom. viij. audenter ait. Quis nos seꝑabit a charitate christi: ⁊c. Validū ꝓfecto vinculū est cui nulla violētia p̄ualet inseꝑabilit̄ ꝯtinēs amantē cum amato. sed validius erit in patria: qr vt dr̄. j. Cor. xiij. Charitas nunq̄ excidit. Nam si credēdo ⁊ sperādo diligimꝰ qđ non videmus nec tenemꝰ: q̄to ardentiꝰ eum diligemus quē tūc videbimꝰ sicuti est: vt dr̄. j. Jo. iij. Cū quo nos regnare faciat amorosus iesus christꝰ filius dei: qui cuꝫ p̄re ⁊ spūsancto viuit ⁊ regnat. ꝑ infinita secula seculoꝝ Amē

Feria. iij. post dn̄icaꝫ in quinquagesima de affectibꝰ triplicis inflāmati amoris. s. dei sui ⁊ ꝓximi de quibꝰ verū carnispriuium celebratur. Sermo. iiij.

Fides spes charitas tria hec maior aūt hoꝝ ē charitas ibi. s̄. Urget iteꝝ charitas de charitate nos loqui vt quā in p̄cedenti sermōe tam gratā didicimꝰ: de excellētia charitatis ex eadem diuino munere expiamur hodie vsqꝫ ad famelicā nauseam crapulari. Et ad h̄ hortat̄ apl̄s in verbo p̄allegato dicēs. Fides spes charitas tria hec vt. s̄. Quasi dicere velit. Fides vtiqꝫ atqꝫ spes ad deū cognoscēdū ⁊ querendū illuminant intellectū atqꝫ roborāt facultatē: s̄ maior hoꝝ ē charitas q̄ inflāmat ⁊ pascit imo depascit hoīs volūtatē. ⁊ aiāꝫ totā satiat iebriat atqꝫ ī deū trāsformat. Hec q̄dē amoris crapula nūcupat̄. cū hūanꝰ spūs tuus fiat tanq̄ potens crapulatꝰ a vino. s. diuini amoris. Crapula aūt ⁊ spūale carnispuiū celebrat mens bona ex triplici ꝯo atqꝫ feruēti amore. p̄mo amore dei. scđo amore sui. tertio amore ꝓximi de q̄bus amoribꝰ ꝓpheta. cxxxij. ps̄ q̄ in p̄nti materia ē aliud thema inq̄t: Ecce q̄ bonū quo ad amorē dei. ⁊ q̄ iocūdū q̄ ad amorem sui habitare frēs in vnū quo ad amorē proximi.

Articulus primꝰ de septēplici flāma seu ardenti affectu diuini amoris.

Primꝰ amor feruēs ⁊ ardēs q̄ mens hūana replet̄ est amor dei. Exercēs eni se in sacris meditatiōibꝰ ⁊ affectiōibꝰ ad obtinēda bona grārū ⁊ virtutū atqꝫ feruētis ⁊ crapulantis amoris dei: septē affectibꝰ inflāmatis exerceri debet ad deū. Primꝰ est amor ardētissimꝰ scđs ē timor reuerētissimꝰ. tertiꝰ est zelus cōstantissimꝰ. q̄rtus regr̄atio magna. q̄ntꝰ laus imensa. sextus obediētia ꝓmptissima. septimus delectatio seu securitas ebria.

De septē gradibꝰ ꝑ quos ad amorem ardētissimū mens ascēdit. Capitulum. j.

Primus q̄dem inflāmatꝰ affectus amor ardētissimꝰ nūcupat̄ ad quē vtiqꝫ ꝯseq̄ndū hortat̄ spōsus dile-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0056
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG